

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

2. Slávnosť Vianočná: otvorené nebesá (26. 12. 2017, Levice)

Skutky 6, 15

A keď všetci, ktorí boli v rade, uprene hľadeli na neho, videli jeho tvár ako tvár anjela.

Bratia a sestry

Dnešný deň nasleduje po vianočných sviatkoch a hovoríme si na ňom a mučeníkoch pre vieru v Pána Ježiša Krista. Ako prvého z nich nám Biblia predstavuje diakona Štefana. Štefan bol človekom plným skutočnej a úprimnej viery. Človekom, ktorý sa postavil do boja za pravdu slova Božieho. Židia ho falošne obžalovali, vypočúvali a už dopredu rozhodli o jeho mučenickej smrti. Je zaujímavé pritom, že sa Štefan bránil v židovskej rade, v synedriu. Vyznával svoju vieru v Krista a všetci čo sa pustili s ním do diskusie, *nevládali odporovať múdrosti a Duchu, ktorým hovorí (Sk 6, 10)*.

Pre Štefana bola postava Ježiša Krista živou. Keď otvoril ruky, nehovoril už on sám, ale hovoril cez neho Boží Syn Ježiš Kristus. Všetci protivníci nevládali bojovať proti Štefanovi, nakoľko Ježiš Kristus bol jeho silou, múdrosťou a požehnaním. Ale na Štefana pozerali oči mnohých ľudí, plných zla. A cez tieto oči sa mu do tváre vysmieval samotný diabol, ktorý daných ľudí ovládal. Ale moc Božia je vyššia, hlbšia, širšia a nekonečne silnejšia, ako tá diabla. Diabol si možno mädlil ruky, že nechal potupnou smrťou ukameňovaním zahubiť diakona Štefana. Ale Boh si jeho smrť použil k tomu, aby sa stala svedectvom pre ďalších mučeníkov. Tí sa povzbudzovali Štefanovým príkladom, ktorý bol ochotný položiť pre Krista svoj život. Preto aj my máme obetovať všetko, čo máme a čo sme pre Krista. Krv martýrov sa stala semeniskom cirkvi. Veľa veriacich ľudí položili v 2 000 ročnej histórii kresťanstva pre Krista svoj život. Ale prvým v tejto rade bol samotný Štefan.

Ak by možno na začiatku zlyhal. Ak by sa bál, alebo nechcel ísť na mučenicu smrť, možno by sa cirkev ani nerozšírila. Štefanovi bol však vzorom Pán Ježiš Kristus, ktorý trpel, bol umučený, ukrižovaný a znášal všetko zlo pre spasenie tohto sveta. Jeho svätá krv tiekla z lásky pre každého človeka v histórii, prítomnosti a aj v budúcnosti. On je mocný a svätý Pán, ktorý má moc spasíť naše duše.

Pritom pri pohľade na nevinného Štefana mnohí prítomní nepriatelia vyznali: *A keď všetci, ktorí boli v rade, uprene hľadeli na neho, videli jeho tvár ako tvár anjela*. Aj tí nepriatelia si boli vedomí, že odsudzujú na smrť nevinného človeka, ale skrátka ich zloba bola silnejšia ako všetok súcit svetá. Podobne ako pri procese s Božím Synom: *Keď mu zlorečili nezlorečil, keď trpel, nehrozil, ale porúčal Tomu, ktorý spravodlivo súdi (1. Pt 2, 23)*.

Štefana nakoniec vyviedli za Jeruzalem a nahádzali na neho hromadu kamenia. Nebola to pritom ani jednoduchá, ani bezbolestná smrť. Nahádzať na človeka kamenie, až sa mu nakoniec jeden z nich stane osudným. Ukameňovaný človek trpel postupne, až nakoniec umrel.

Tento proces so Štefanom má jednu zaujímavú paralelu v dejinách kresťanstva práve s postavou nevinne umučeného majstra Jána Husa. V tomto roku sme si pripomínali okrúhle 500. výročie reformácie. Martin Luther, keď sa zoznámil so spismi Jána Husa, v nemom úžase zistil, že to, čo sám učí, tieto pravdy už 100 rokov hlásal český reformátor majster Ján Hus.

Ján Hus sa postavil do boja proti neporiadkom v stredovekej cirkvi. Kázal v Betlehemskej kaplnke v Čechách v češtine, aby slovu Božiemu rozumeli všetci ľudia, nakoľko sa v tej dobe kázalo výlučne v latinčine.

Neskôr keď Ján Hus kritizoval predávanie odpustkov, nemravný život cirkevných funkcionárov, bol daný do pápežskej kliatby. Pápež na neho uvalil interdikt, na základe čoho sa stal vyhnancom po celom svete. Všade kam prišiel, spočívala kliatba na danom meste, čo znamenalo že sa tam nemohli konať bohoslužby, krsty, pohreby, svadby, skrátka nič. Nakoniec bol predvolaný pred koncil do Kostnice, na ktorom sa mal zodpovedať zo svojho učenia. Hus čakal, že sa bude môcť obhajovať. Avšak koncil chcel od neho iba to, aby odvolal svoje učenia. Keď tak neurobil, odvolal sa k hlave najvyššej, k samotnému Ježišovi Kristovi. Pre Husa všetky pápežské inštitúcie, uznesenia koncilov a súdnych rozhodnutí mali druhoradú závažnosť. Ich autorita bola vymedzená zhodou alebo odchýlkou od Božieho slova, ktoré bolo pre Husa jedinou autoritou života. Preto Hus zdôrazňuje, aby veriaci skúmali, či príkaz nadriadeného odporuje Kristovmu príkazu a ak sa tak deje, nemôže byť uposlúchnutý. Preto sa odvolal k samotnému Ježišovi Kristovi. Pritom tam sedel pápež a kardináli, ktorí Krista formálne mali reprezentovať.

Všetko čo sa nám dnes po 600 rokoch zdá na Husovom procese zvláštne, sa dialo podľa platného cirkevného kanonického práva. Husovo neľútostné väznenie, odmietnutie pomoci advokáta, forma odsvätenia, to všetko bolo podľa pravidiel súdneho procesu. Pretože kňaza cirkev nemohla upáliť, ale najskôr ho musela odsvätiť. Na Husovu hlavu bola položená čiapka s názvom kacír a potom bolo symbolicky z neho vzatý kňazský úrad. Následne už mohol byť upálený. Pokiaľ bol rozsudok dopredu vyneseny a obvinený nedostal možnosť sa obhájiť, nemožno hovoriť o pravde v zmysle evanjelia.

Od Jána Husa sa vinie reťaz všetkých martýrov, ktorí sa postavili proti deformáciám cirkvi a neváhali položiť a obetovať aj svoj vlastný život. Martin Luther to krásne vyznal: „Slovom Božím neotrasú, úspech im neprislúcha, s nami je každého času Pán s darmi svojho Ducha. Môžu zničiť všetok rod i majetok, vziať česť, hrdlo, dom, náš poklad nie je v tom, nebesá nám zostanú“.

V dnešnej dobe je mnoho krajín sveta, kde sú kresťania pre vieru prenasledovaní a zabíjaní. **Irán:** Kresťania znášali väčšie množstvo razíí a zatýkania. Napriek sľubom vlády, že bude podporovať náboženskú toleranciu, sa v roku 2015 počet uväznených kresťanov zdvojnásobil.

Saudská Arábia: Táto krajina, ktorá nedovoľuje žiadne kresťanské kostoly, má naďalej najhoršiu históriu obmedzovania náboženskej slobody a nový kráľ avizoval ešte nekompromisnejší prístup.

Sudán: Prezident Umar al-Bašír prítvrdil vo svojej nekompromisnej ultraortodoxnej islamistickej agende. Počet kresťanov v Sudáne naďalej prudko klesá.

Turecko: Napriek vyhláseniam o vládnych reformách sa s kresťanmi stále zaobchádza ako s občanmi druhej kategórie. Kresťania majú takisto strach z nárastu radikálneho islamizmu v Turecku.

Egypt: Útoky na kostoly po odchode prezidenta Mursího z úradu opadli, naďalej však pretrvávajú útoky na jednotlivých kresťanov a ich zabíjanie. 7. januára 2015 vyslal prezident el-Sisi silné posolstvo, keď sa zúčastnil na liturgii vianočnej vigílie v káhirskej Katedrále sv. Marka spolu s koptským pápežom Tavadrosom II. Takisto aj pri oslavách Mohamedovho

narodenia odsúdil násilie zo strany ISIS a iných radikálnych skupín. „Je nepredstaviteľné“, povedal el-Sisi, „aby zmýšľanie, ktoré je pre nás najposvätnéjšie, spôsobovalo, že celý islamský svet je pre zvyšok sveta zdrojom úzkosti, nebezpečenstva, zabíjania a ničenia.“ Prezidentove slová a gestá boli veľmi dôležité. Škoda však, že po nich nasledovalo len veľmi málo činov vo forme zaistenia základných práv kresťanov zo strany egyptskej vlády.

Bratia a sestry, určite by sme radi zostali pri pokojných vianočných sviatkoch, pri idylke vianočného žiariaceho stromčeka. Ale tento svet počas 2 000 ročnej histórie kresťanstva vychrlil na veriacich ľuďoch všetko zlé tohto sveta. Vidíme za tým jasný útok diabla, aby ničil vieru, aby poškvrnil kresťanstvo a pokiaľ by to bolo možné, úplne vieru zmietol z povrchu zeme. Všetko to začalo smrťou diakona Štefana a pokračuje to až do dnešných dní.

Nech je narodený Boží Syn našou istotou a silou v tmách tohto sveta. Nech sa postaví proti všetkému zlu a nech každého z nás chráni svojou blízkosťou. Na záver uvediem krátky citát z modlitby Patrika, misionára Írska žijúceho v 5. storočí. Túto modlitbu sa modlieval každý jeden deň. Môžeme sa ju podobne modliť, aby sme Božím Synom boli chránení pred každou zlobou sveta, diabla a nášho tela.

„Stojím v úžase: Božia Sila ma sprevádza, Božia Moc mi pomáha, Božia Múdrost' ma učí, Božie Oko bdie nado mnou, Božie Ucho ma počúva, Božie Slovo mi dáva hovoriť, Božia ruka ma vedie, Božia cesta sa predostiera pred mnou, Boží štít ma kryje. Boh je mi Hostiteľom a bezpečím pred osídlami démonov, pred zvodmi vášní, pred žiadostivosťou, pred každým, kto zamýšľa mi ublížiť, či zďaleka či zblízka, či málo alebo veľa. Dnes vzývam všetky tieto moci proti každej nepriateľskej nemilosrdnej sile, ktorá môže ublížiť môjmu telu a mojej duši, proti zaklínaniam falošných prorokov, proti temnému zákonu pohanstva, proti falošnej moci kacírstva, proti kúzlam modlárstva, proti zariekaniam žien, kováčov a druidov (čarodejníkov, mágov, veštcov, psychotronikov, satanistov, zloprajníkov...), proti každému poznaniu, ktoré spútava dušu človeka. Kristus ma chráni pred každou otravou, pred ohňom, pred utopením, pred bolesťou smrti, tak že môžem prijať hojnú odmenu. Kristus so mnou, Kristus pred mnou, Kristus za mnou, Kristus vo mne, Kristus podo mnou, Kristus nado mnou, Kristus po mojej pravici, Kristus po mojej ľavici, Kristus v dome, Kristus na voze, Kristus na lodi (v mojom aute, autobuse, vlaku...). Kristus v srdci každého, kto myslí na mňa, Kristus v ústach každého, kto ku mne hovorí. Kristus v každom oku, ktoré ma vidí. Kristus v každom uchu, ktoré ma počuje. Stojím dnes v úžase pred veľkou mocou vzývania tajomnej Svätej Trojice. Verím v Svätú Trojicu, Trojjediného Boha, Stvoriteľa všetkého.“

Amen.